

способів впливу на органи місцевого самоврядування та їх посадових осіб. Усі вони є нормативно врегульованими на законодавчому рівні. Для того, щоб їх ефективно використовувати, членам громади необхідно мати чітке уявлення про зміст та логіку їхнього використання.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Бюджетний кодекс України від 08.07.2010 р. (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2010, № 50-51, ст.572).
2. Закон України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» від 05.02.2015 року (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 13, ст.91).
3. Концепція реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні (затверджена розпорядженням Кабінету Міністрів України від 01.04.2014 року №333-р).
4. Методика формування спроможних територіальних громад (затверджена постановою Кабінету Міністрів України від 08.04.2015 р. №214).
5. Формування спроможних територіальних громад. Практичний посібник (видання третє) // https://www.auc.org.ua/sites/default/files/library/otgbook3new_obgortka_i_blok.pdf
6. Успішна територіальна громада: будуємо разом / Бриль М., Врублевський О., Данчева О., У 77 Сеїтосманов А., Чубаров Е. — Харків : Видавничий будинок Фактор, 2018. — 128 с. ISBN 978-966-180-730-2

УДК 340(477):342.25

Сацюк І.О.

здобувач ступеня вищої освіти бакалавр, Вінницький державний педагогічний університет імені М.Коцюбинського

ПРОБЛЕМИ ЗАВЕРШАЛЬНОГО ЕТАПУ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ НА ПРИКЛАДІ ЛІТИНСЬКОЇ ОТГ

В Україні триває реформа децентралізації, метою якої є формування ефективного місцевого самоврядування та територіальної влади для

створення і підтримки повноцінного середовища життя для громадян, надання якісних та доступних послуг, узгодження інтересів держави та територіальних громад. Децентралізація влади передбачає передачу повноважень та фінансів від державної влади якнайближче до людей - органам місцевого самоврядування. [1]. В основу цієї політики закладено положення Європейської хартії місцевого самоврядування та найкращі світові стандарти суспільних відносин у цій сфері.

Метою цієї статті є аналіз та дослідження проблеми завершального етапу децентралізації у Літинському ОТГ.

Україна - на завершальному та найбільш відповідальному етапі реформи місцевого самоврядування, а також на старті динамічного сталого розвитку громад і регіонів. Серед завдань, визначених Урядом для завершення реформи, - формування перспективних планів областей, які покриватимуть 100% їх території. За словами В'ячеслава Негоди - заступник Міністра розвитку громад, перспективні плани стануть основою для створення спроможних громад із оптимальними мережами публічних послуг та сервісів. Він нагадав про обов'язкові критерії спроможності громад, які необхідно врахувати у ході формування перспективних планів.[2]

Розглядаючи проблеми децентралізації дослідники підкреслюють важливість пошуку балансу централізації та децентралізації як необхідність для забезпечення ефективної діяльності органів місцевої та центральної влади. Серед причин, які спонукають до передачі більшого обсягу повноважень органами місцевого самоврядування фахівці виділяють більший рівень ефективності та підзвітності органів місцевого самоврядування, кращі перспективи місцевого розвитку, а також впровадження демократії та захист прав громадян. У цьому контексті дослідники зосереджують увагу на децентралізації як методі управління, що спрямований на розвиток територій та місцевої демократії.

Визнаючи перспективи децентралізації влади в Україні дослідники зауважують на ризиках, що може спричинити цей процес. До цих груп ризиків було віднесено:

- Послаблення державного контролю органів місцевого самоврядування за реалізацією повноважень, які будуть їм передані, що ускладнюється слабкістю інститутів громадянського суспільства

- Загострення проблем бюджетної системи в питанні фінансування повноважень органів місцевого самоврядування загроза його зриву

- Утвердження в областях ідей претензій у сфері політичних інтересів, які суперечать загальнонаціональним інтересам.

Безумовно, під час розгляду кроків реформування місцевого самоврядування необхідно враховувати перелічені ризики та передбачати застосування механізмів послаблення їх негативного впливу. Водночас поява тих чи інших складностей стимулюватиме до швидкого реагування влади та пошуку засобів вирішення існуючих проблем. [4]

Питання, пов'язані з розірванням трудового договору з ініціативи власника або уповноваженого ним органу, вирішуються відповідно до положень Кодексу законів про працю України

Реорганізація – це у більшості випадків припинення юридичної особи в результаті передачі усього її майна, прав і обов'язків іншим юридичним особам- правонаступникам (ст. 104 Цивільні кодекси України, ст. 59 Господарського кодексу України). Виділяють наступні види реорганізації:

1. Злиття. Усі майнові права і обов'язки декількох юридичних осіб, що реорганізуються, переходять до однієї нової юридичної особи.

2. Приєднання. Юридична особа (декілька юридичних осіб) приєднується до іншої юридичної особи. До такої юридичної особи переходять усі майнові права і обов'язки приєднаних юридичних осіб.

3. Розділення. З однієї юридичної особи створюється декілька нових юридичних осіб. До таких юридичних осіб за розподільним актом у відповідні частини переходять усі майнові права і обов'язки.

4. Виділення. При виділенні, на відміну від інших видів реорганізації, існуюча юридична особа не перестає існувати, але при цьому з неї виділяються одна або декілька нових юридичних осіб.

5. Перетворення. Змінюється організаційно-правова форма юридичної особи.

Таким чином, ми можемо спостерігати наступний процес у якому власник (уповноважений ним орган) має право розірвати трудовий договір з працівником у разі реорганізації тільки, якщо одночасно з реорганізацією проводиться скорочення чисельності або штату працівників. При скороченні штату внаслідок реорганізації підприємства, установи, організації необхідно враховувати наявність обмежень відносно звільнення деяких категорій працівників і переважного права працівників на те, щоб залишитися на роботі.[5]

Впровадження реформи децентралізації вплинуло на активізацію прийняття майна зі спільної у комунальну власність територіальними громадами. У багатьох громадах виникали питання щодо процесу передачі майна, і наразі ці питання стають особливо актуальними, оскільки у трьох законопроектах передбачено:

- Проект 4100. Районні ради мають здійснити передачу із спільної власності територіальних громад сіл, селищ, міст у власність територіальних громад, відповідних бюджетних установ, розташованих на їхній території, відповідно до розмежування видатків між бюджетами, визначеного цим Кодексом.

- Проект 3651. правонаступник районної ради району, після припинення відповідних районних рад як юридичних осіб, але не пізніше 1 червня 2021 року, зобов'язаний передати до комунальної власності територіальних громад окремі об'єкти спільної власності територіальних громад, які знаходяться на території цих територіальних громад, відповідно до розмежування видатків між бюджетами, встановлених Бюджетним кодексом України.

•Проект 3651-д. правонаступник районної ради, після припинення відповідних районних рад як юридичних осіб, але не пізніше 1 липня 2021 року, зобов'язаний передати до комунальної власності територіальних громад окремі об'єкти спільної власності територіальних громад району, які знаходяться на території цих територіальних громад, відповідно до розмежування видатків між бюджетами, встановлених Бюджетним кодексом України.[6].

Спираючись на статут Літинської ОТГ відповідно до Розділу III ст. 3.1.1 - 1 “Матеріальною основою місцевого самоврядування є рухоме і нерухоме майно, земля, природні ресурси, що є у комунальній власності територіальної громади, а також об'єкти її спільної власності, що перебувають в управлінні районних і обласних рад”.

Виходячи з цього згідно ст. 3.1.1. - 2 “Підставою для набуття права комунальної власності є передача майна територіальній громаді безоплатно державою, іншими суб'єктами права власності, а також майнових прав, створення, придбання майна органами місцевого самоврядування в порядку, встановленому законом”.[3]

Підсумовуючи все вищесказане, ми можемо зазначити, що хоч і через певні ризики та гальмування процесу децентралізації, такі реформи як реорганізація та передача майна повинні позитивно вплинути на державу та її прогресивність.

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Публічний звіт голови Літинської районної державної адміністрації М.Бевза за 2019 р. Режим доступу: http://www.vin.gov.ua/images/doc/gromadanske/public_report/2020/ZVIT_Litin.pdf

2. “Децентралізація дає можливості”. Режим доступу: <https://decentralization.gov.ua/news/11909>

3. Статут Літинської селищної об'єднаної територіальної громади Літинського району Вінницької області 2019 рік. Режим доступу: <https://lityn-selrada.com.ua/selrada-kategori/statut-terytorialnoi-hromady>

4. Проблема децентралізації в реформуванні місцевого самоврядування в Україні. Режим доступу: [http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2014/2014_02\(21\)/30.pdf](http://www.dridu.dp.ua/vidavnictvo/2014/2014_02(21)/30.pdf)

5. Правові механізми скорочення штату при реорганізації. Режим доступу: <https://gc.ua/uk/pravovi-mexanizmi-skorochennya-shtatu-pri-reorganizacii/>

6. Передача майна зі спільної у комунальну власність: роз'яснення для громад. Режим доступу: <https://decentralization.gov.ua/news/12924>

УДК 342.553:352.075

Слободянюк І.В., Пантелеєва О.В.

здобувачі ступеня вищої освіти бакалавр

Вінницький державний педагогічний університет імені М.Коцюбинського

**ОСОБЛИВОСТІ ФУНКЦІОНУВАННЯ ТА ПОВНОВАЖЕННЯ
ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСНОЇ АСОЦІАЦІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО
САМОВРЯДУВАННЯ**

Місцеве самоврядування в Україні - це гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади - жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста - самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України.

Місцеве самоврядування здійснюється територіальними громадами сіл, селищ, міст як безпосередньо, так і через сільські, селищні, міські ради та їх виконавчі органи, а також через районні та обласні ради, які представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст. [1]